

Van
lab-beagle
naar
adoptie
met
liefde

Door: Jochen van Rij met hulp van AI

Voorwoord

Mijn eerste motivatie om met lab-beagles te werken ontstond op het moment dat ik kennismaatte met een groep beagles die gebracht werden door **Stichting Dutch Cell Dogs**.

Een stichting die zich inzet voor zowel mens als dier — om samen beter te kunnen functioneren in de samenleving. Hun werk is gebaseerd op **wederzijds vertrouwen, begrip** en het creëren van een **veilige maatschappij** voor iedereen, mens én dier.

Tijdens één van die ontmoetingen maakte ik kennis met **Jippie**, een kleine beagle met een grote indruk. Haar naam paste perfect bij haar: vrolijk, nieuwsgierig, vol leven — althans, dat leek zo op het eerste gezicht. Achter haar levendige ogen schuilde ook onzekerheid, een voorzichtigheid die je vaak ziet bij honden die nog moeten leren wat vertrouwen betekent.

Wat mij direct raakte, was haar inzet. Wat ze ook deed, haar **staart bleef kwispelen**. Zelfs wanneer ze nog twijfelde of iets goed was, bleef er die sprankel van hoop en wil om het goed te doen. Bij elk **oogcontact** kreeg ze een **beloning**, en stukje bij beetje groeide er iets moois tussen ons: vertrouwen. Dat proces — van voorzichtigheid naar verbinding — ging sneller dan ik had verwacht. Het was het begin van mijn besef dat deze honden niet alleen liefde nodig hebben, maar ook **de kans om opnieuw te leren wat liefde is**.

Die ontmoeting met Jippie was voor mij het begin van een reis. Een reis waarin ik ontdekte hoe krachtig de band tussen mens en dier kan zijn, en hoe wederzijds vertrouwen levens kan veranderen — zowel dat van de hond als van de mens.

Hoofdstuk 1 - De beagle: vriend, onderzoeker en overlever

De beagle is een hond met vele gezichten. Voor de één is het een vrolijke gezinshond, voor de ander een slimme speurneus, en helaas wordt hij ook vaak gezien als een geschikte laboratoriumhond. Maar achter al die rollen schuilt één en dezelfde hond: gevoelig, intelligent, nieuwsgierig en altijd op zoek naar verbinding. Om te begrijpen waarom beagles zo'n bijzondere plek hebben gekregen in zowel de hondenwereld als de wereld van onderzoek, moeten we kijken naar waar ze vandaan komen — en wat hen uniek maakt.

Van jachthond tot trouwe gezinshond

De geschiedenis van de beagle gaat honderden jaren terug. Oorspronkelijk werden ze in Engeland gefokt als jachthonden, gespecialiseerd in het volgen van geursporen van klein wild, voornamelijk konijnen. Hun werk vereiste uithoudingsvermogen, geconcentreerd spuurwerk en samenwerking met mensen.

Dit maakte hen niet alleen sterk in de jacht, maar ook uitzonderlijk goed in het **lezen van menselijke signalen**, iets waar ze vandaag de dag nog steeds in uitblinken.

Door hun compacte formaat, vriendelijke aard en opgewekte karakter werden beagles in de loop van de tijd meer dan alleen werkhonden. Ze veroverden hun plek in het gezin. Hun zachte temperament maakte hen ideale honden voor kinderen, gezinnen en mensen die op zoek waren naar een betrouwbare metgezel. Tegelijkertijd bleven ze hun jachtinstinct behouden: dat typische “neus aan de grond”-gedrag, de alertheid en hun eindeloze nieuwsgierigheid.

De moderne beagle is dus een unieke mix van **gezelschapshond en werkhond**, gevormd door eeuwen van samenwerking met de mens.

Waarom beagles in laboratoria gebruikt worden

Dat dezelfde eigenschappen die de beagle geliefd maken als huishond, zowel hun kracht als hun kwetsbaarheid vormen, blijkt in de wereld van wetenschappelijk onderzoek. Beagles worden al jarenlang gebruikt in laboratoria — een realiteit die niet altijd bekend is bij het grote publiek, maar die wel een grote rol speelt in de levens van veel beagles.

Er zijn verschillende redenen waarom laboratoria voor beagles kiezen:

1. Hun vriendelijke en zachtaardige karakter

Beagles zijn sociaal, tolerant en conflictvermijdend. Ze reageren minder agressief op onbekende situaties en mensen, wat in een laboratoriumomgeving als 'praktisch' wordt gezien. Maar dit betekent niet dat ze geen stress ervaren — ze tonen het alleen anders.

2. Hun grootte

Met hun middelgrote bouw passen beagles in standaard verblijven en zijn ze fysiek hanteerbaar, wat hen “geschikt” maakt in de ogen van onderzoekers.

3. Genetische consistentie

Door jarenlang selectief fokken kunnen laboratoria werken met honden die voorspelbare eigenschappen hebben, zowel lichamelijk als gedragsmatig.

4. Hun sterke gezondheid en uithoudingsvermogen

Historisch gezien waren beagles robuuste jachthonden. Die kracht dragen ze nog steeds met zich mee.

Maar achter deze redenen schuilt ook een belangrijk besef: **de beagle kiest hier niet voor**. De omstandigheden waarin lab-beagles leven — beperkte ruimte, weinig prikkels, weinig fysiek contact — staan ver af van wat hun aard nodig heeft. Zodra ze een kans krijgen op adoptie, blijkt hoezeer ze verlangen naar vrijheid, aanraking, rust en liefde.

De lab-beagle is niet alleen een onderzoeksdier, maar ook een hond met potentieel, gevoel en een verleden dat vraagt om begrip en geduld.

Wat de beagle zo bijzonder maakt

Of een beagle nu uit een warme gezinssituatie komt of uit een laboratorium, er zijn eigenschappen die hen overall herkenbaar maken. Het zijn precies deze eigenschappen die hen tot zulke bijzondere en waardevolle levensgenoten maken.

1. Intelligentie

Beagles zijn slimme denkers, maar niet altijd op de manier die mensen verwachten. Ze zijn zelfstandig, koppig wanneer ze een doel hebben, en meesterlijk in het vinden van creatieve oplossingen — vooral als er eten in het spel is. Hun intelligentie vraagt om geduld en motivatiegerichte training, maar dat maakt de samenwerking juist zo waardevol.

2. Nieuwsgierigheid

Hun neus is letterlijk hun gids. Beagles hebben een van de sterkste reukvermogens onder hondenrassen en staan bekend als “geurvast”: wanneer ze een spoor volgen, zijn ze volledig gefocust. Deze nieuwsgierigheid zien we ook terug buiten het speurwerk: elke nieuwe omgeving, geur of prikkel wordt intens onderzocht.

Voor een lab-beagle, die jaren weinig prikkels heeft gekend, kan die nieuwsgierigheid zich ontwikkelen tot een prachtig teken van herstel.

3. Gevoeligheid

Beagles zijn ontzettend gevoelig voor menselijke emoties en lichaamstaal. Ze voelen spanning, vreugde en onzekerheid haarfijn aan.

Deze gevoeligheid maakt hen kwetsbaar voor harde benadering, maar juist perfect geschikt voor werken met zachte training, vertrouwen en positieve bekrachtiging.

In de juiste omgeving opent deze gevoeligheid de deur naar een diepe band tussen hond en mens.

4. Levenslust

Hoe zwaar hun verleden ook is, beagles hebben een natuurlijke vrolijkheid en een vermogen om opnieuw te beginnen. Dat maakt hen tot overlevers. Hun kwispelende staart, hun zachte ogen en hun speelse karakter komen vaak weer naar boven zodra ze veiligheid ervaren.

Deze veerkracht is wat hen zo bijzonder maakt — en waarom ze, ondanks alles, blijven vertrouwen en hopen op liefde.

Hoofdstuk 2 - Het leven van een lab-beagle

Voor veel mensen is het moeilijk voor te stellen hoe het leven van een lab-beagle eruitziet. De meeste honden kennen we als vrolijke, kwispelende gezinsleden, spelend in de tuin of slapend op de bank. Maar voor beagles die zijn opgegroeid in een laboratorium is dat geen vanzelfsprekendheid. Hun wereld is klein, gecontroleerd en beperkt — opgebouwd uit routines die weinig ruimte laten voor ontdekking, vrijheid en eigen keuzes.

Om een lab-beagle te begrijpen, moeten we eerst kijken naar de omgeving waar zij vaak jarenlang in leven. Pas dan wordt duidelijk wat het betekent wanneer zo'n hond vrijkomt, en waarom hun eerste stappen naar een nieuw leven zo indrukwekkend zijn.

Hoe het leven in een laboratorium er vaak uitziet

Een laboratorium is geen thuis, maar een functionele werkplaats. Voor de honden die daar verblijven betekent dat:

1. Een beperkte leefruimte

Lab-beagles leven meestal in kennels of binnenruimtes die strak georganiseerd zijn.

Hun wereld bestaat uit dezelfde muren, dezelfde vloer, dezelfde geluiden. Ze kennen geen gras onder hun poten, geen wind door hun vacht, geen geur van buitenlucht.

2. Strakke routines

Alles gebeurt volgens schema's: voeren, schoonmaken, medische controles.

Voor de hond betekent dit weinig variatie. Veel lab-beagles ontwikkelen daardoor een vlak gedragspatroon: ze leren dat het leven voorspelbaar is, maar ook dat er weinig ruimte is voor eigen initiatief.

3. Beperkte sociale interactie

In veel onderzoeksomgevingen is het contact tussen mens en hond strikt functioneel: voeren, controleren, behandelen.

Aaimomenten, knuffels of spel zijn zeldzaam. Dit betekent dat veel lab-beagles **niet weten hoe ze menselijk contact moeten interpreteren**. Een hand die naar hen toekomt kan spannend zijn — niet omdat ze agressief zijn, maar omdat ze het niet kennen.

4. Weinig mentale en fysieke prikkels

Alles wat voor een huishond normaal is — speelgoed, wandelen, nieuwe geuren, verschillende geluiden — ontbreekt.

Daardoor kunnen lab-beagles prikkels moeilijk verwerken als ze later vrijkomen. Het gewone leven is voor hen nieuw en overweldigend.

5. Afhankelijkheid van routines

Veel lab-beagles worden onzeker zodra er iets verandert. Ze zijn opgegroeid in een wereld waarin afwijkingen zelden voorkomen.

In een gewoon huis, waar dagelijks nieuwe situaties opduiken, moeten ze die vaardigheid volledig **vanaf nul** opbouwen.

De beperkingen: weinig contact, weinig prikkels

Het gebrek aan aanraking, beweging en variatie heeft een grote invloed op het gedrag van deze honden. Niet omdat ze beschadigd of “moeilijk” zijn, maar omdat ze simpelweg nooit hebben kunnen leren wat de buitenwereld inhoudt.

Weinig contact betekent dat ze:

- aanraking moeten leren interpreteren,
- eerst voorzichtig afwachten wie je bent,
- schrikken van onverwachte bewegingen of geluiden,
- soms niet weten hoe ze aandacht moeten vragen.

Weinig prikkels betekent dat:

- een gewone woonkamer al een overvloed aan nieuwe indrukken kan zijn,
- een wandeling voelt alsof ze voor het eerst de wereld ontdekken,
- simpele dagelijkse gebeurtenissen — zoals een deurbel — plots enorm spannend worden.

Toch is juist dié gevoeligheid ook de kern van hun kracht: lab-beagles zijn in staat tot verbazingwekkend herstel, zodra ze veiligheid en voorspelbaarheid ervaren.

Wat het betekent als een lab-beagle vrijkomt

Het moment dat een lab-beagle vrijkomt is een keerpunt in zijn leven.

Voor de hond betekent het:

- **De eerste stap naar vrijheid.**
- De eerste keer dat een deur écht open gaat — niet om onderzocht te worden, maar om te leven.
- Een kans op veiligheid, liefde en een eigen plek.

Maar het betekent ook:

- Een wereld vol nieuwe geuren, geluiden en indrukken.
- Een enorme overgang van beperkte prikkelomgeving naar een rijk en complex dagelijks leven.
- Een leerproces waarin tijd, geduld en vertrouwen centraal staan.

Veel mensen verwachten dat een hond meteen blij is zodra hij vrijkomt.

Maar voor een lab-beagle voelt vrijheid soms eerst als onzekerheid. Ze moeten letterlijk **leren leven**: ontdekken wat gras is, hoe een trap werkt, wat het is om speelgoed te hebben, of wat een zachte hand betekent.

Toch zie je bij bijna allemaal hetzelfde moment:

die ene blik, die eerste ontspannen ademhaling, dat eerste kwispeltje dat laat zien dat ze beginnen te begrijpen dat dit nieuwe leven écht van hen mag zijn.

Mijn eerste ervaringen met lab-beagles

Mijn eigen reis met lab-beagles begon op een dag die ik niet snel zal vergeten. Een groep honden werd gebracht door Stichting Dutch Cell Dogs — een stichting die zich inzet voor zowel mens als dier, gebaseerd op vertrouwen, verbinding en wederzijds herstel.

Toen de deuren opengingen en de beagles naar buiten kwamen, zag ik meteen hoe verschillend hun achtergronden waren, maar ook hoeveel ze gemeen hadden. Ze waren nieuwsgierig, voorzichtig, zoekend — en ergens, diep van binnen, hoopvol.

Eén ontmoeting staat nog altijd het scherpst in mijn geheugen: **Jippie**.

Een kleine beagle met een grote indruk.

Ze kwispelde bijna onafgebroken, alsof ze met elke beweging wilde zeggen:

“Ik probeer het. Ik wil het goed doen.”

Toch zag ik ook haar onzekerheid. Elke stap was aftasten. Elke aanraking was nieuw. Elk moment van oogcontact voelde voor haar als een vraag waarop een antwoord nodig was.

Dus beloonde ik haar — niet voor perfect gedrag, maar voor **contact**, voor **moed**, voor **die kleine stapjes** die voor haar zo groot waren.

Het was ontroerend om te zien hoe snel ze daarop reageerde.

Hoe ze, ondanks haar verleden, openstond voor verbinding.

Hoe haar hart sneller “leefde” dan haar angst.

Die eerste ontmoeting liet mij één ding heel duidelijk zien:

Een lab-beagle is geen beschadigde hond.

Het is een hond die moet *debuteren* in een wereld die hij nog nooit heeft mogen ontdekken.

En zodra die kans er is, zie je iets bijzonders gebeuren: hun ware persoonlijkheid komt tevoorschijn — zacht, nieuwsgierig, liefdevol, en bovenal dapper.

Hoofdstuk 3 - De eerste dagen na adoptie

De eerste dagen na de adoptie van een lab-beagle zijn vaak een mengeling van emoties: hoop, ontroering, verwondering, maar ook onzekerheid. Voor de hond is alles nieuw. Voor de adoptant is het een ontdekkingstocht waarin geduld en liefde centraal staan. Geen enkele lab-beagle is hetzelfde, maar één ding is wel zeker: de eerste dagen vormen de basis voor een toekomst vol vertrouwen.

De wereld wordt groter: de eerste momenten thuis

Wanneer een lab-beagle voor het eerst een huis binnenstapt, zetten ze niet alleen een stap over de drempel, maar in een compleet nieuwe wereld.

Voor ons lijkt een woonkamer misschien vanzelfsprekend, maar voor hen is het een explosie van nieuwe prikkels:

- geuren van stof, hout, eten, mensen,
- geluiden van apparaten, deuren, stemmen,
- verschillende soorten vloeren, lichtbronnen, meubels,
- beweging die niet in schema's past.

Veel beagles reageren in het begin terughoudend. Sommige stappen voorzichtig, alsof ze elk moment kunnen schrikken. Anderen bevriezen even, hun lichaam gespannen, hun staart laag. En een enkeling durft meteen wat rond te snuffelen, maar nog altijd met een zekere mate van voorzichtigheid.

Voor de adoptant is het belangrijk om niets te forceren. De hond bepaalt het tempo. Een zachte stem en rustige bewegingen zijn vaak de sleutel tot de eerste stapjes richting vertrouwen.

Eerste ontdekkingen: wat voor andere honden normaal is

Voor een lab-beagle zijn alledaagse dingen die wij vanzelfsprekend vinden vaak volledig nieuw. Die eerste ontdekkingen zijn ontroerend, maar vragen ook begeleiding.

1. Gras onder de poten

Veel lab-beagles hebben nog nooit gras gevoeld.

De eerste keer dat ze de tuin in gaan, zie je ze vaak aarzelen:

ze tillen hun pootje langzaam op, snuffelen aan de grond en kijken verbaasd om zich heen.

Sommigen durven pas na een paar minuten voorzichtig te lopen.

2. Wandelen aan een lijn

Een lijn kan spannend zijn. Sommige honden verstijven, anderen draaien rond omdat ze niet begrijpen wat er van hen verwacht wordt.

De eerste wandeling is vaak kort — soms maar een paar meter — maar enorm waardevol.

3. Trappen, drempels en open ruimtes

Omdat ze in laboratoria meestal op vlakke vloeren leven, moeten ze dit allemaal nog leren. Een trap kan een reusachtig obstakel lijken. Zelfs drempels kunnen verwarring veroorzaken.

4. Geluiden van het dagelijks leven

De deurbel, een vallende lepel, het geluid van een televisie — alles is nieuw. Een lab-beagle kan hierdoor snel schrikken, maar bij rust en voorspelbaarheid groeit het vertrouwen.

De emotionele overgang: van onzekerheid naar aanwezigheid

Lab-beagles zijn gevoelig. De eerste dagen zijn daarom niet alleen fysiek, maar ook emotioneel intens voor hen. Het is vaak zichtbaar in kleine signalen:

- zachte ogen die je voorzichtig aankijken,
- een staart die halve kringen maakt, twijfelend maar hoopvol,
- oren die alert en gespannen staan,
- een lichaam dat ontspant zodra je rustig zit en niet te dichtbij komt.

Deze honden hebben geleerd om hun emoties te reguleren door zich terug te trekken of door stil gedrag te vertonen. Wanneer ze thuis komen, moeten ze opnieuw leren dat ze **veilig mogen voelen**, dat emoties niet gevaarlijk zijn, en dat mensenhands juist troost kunnen bieden.

De eerste nacht: spanning en nabijheid

De eerste nacht is vaak het meest spannend. Voor de hond, maar ook voor de adoptant.

Sommige beagles slapen meteen in een mandje of bench, dankzij de rust van de dag. Anderen lopen rusteloos heen en weer, piepen zachtjes of zoeken een plekje waar ze zich kunnen verstoppen.

Juist in die nacht blijkt hoe krachtig warme aanwezigheid kan zijn:

- een zachte stem,
- een deken met vertrouwde geur,
- een lichtje in de gang,
- of gewoon even bij de hond gaan zitten zonder iets te eisen.

Dat moment van rust kan het eerste besef zijn: *ik hoor hier, ik ben thuis*.

Het bouwen van vertrouwen: kleine stappen, grote groei

Vertrouwen groeit niet door grote gebaren, maar door herhaling van kleine momenten. De eerste dagen zijn gevuld met precies zulke momenten:

- een blik die langer durft te blijven,

- een stapje dichterbij,
- een voorzichtig snuffeltje aan je hand,
- een eerste kwispel zonder twijfel,
- de hond die ontspannen zucht als hij bij je in de kamer ligt.

Deze kleine stappen zijn eigenlijk enorme sprongen voor een lab-beagle.

Zelf heb ik dat keer op keer mogen ervaren. Elke hond brengt een eigen persoonlijkheid en verleden mee, maar het proces van groeien is bij allemaal herkenbaar.

Mijn eigen eerste dagen met lab-beagles

Tijdens mijn eerste adoptie-ervaringen met lab-beagles zag ik hoe overweldigend die overgang kan zijn. Bij het ontmoeten van beagles zoals **Jippie** merkte ik meteen dat ze contact wilde, maar moeite had om te begrijpen wat dat precies inhield.

In de eerste dagen na haar komst:

- keek ze vaak snel weg wanneer ik haar aankeek,
- maar kwam daarna toch weer voorzichtig terug,
- kwispelde ze onzeker,
- liet ze zich na korte tijd belonen voor oogcontact,
- leerde ze dat een hand niets vroeg, behalve dat ze *zichzelf* mocht zijn.

Het was ontroerend om te zien hoe snel zij en andere lab-beagles durfden te open te bloeien zodra ze merkten dat ze niet hoefden te presteren. Dat ze niet “goed” hoefden te zijn — alleen maar veilig.

Elke dag bracht een nieuwe ontdekking, een nieuw stukje moed.

En elke dag zag je iets veranderen in hun houding: van gespannen naar nieuwsgierig, van voorzichtig naar aanwezig, van onzeker naar verbonden.

De eerste dagen als fundament

De eerste dagen zijn intens, maar ook magisch. Ze vormen de basis waarop alle volgende stappen gebouwd worden:

- socialisatie,
- training,
- vrijheid,
- spel,
- en uiteindelijk: zelfvertrouwen.

De beagle leert niet alleen hoe de wereld werkt.

Hij leert ook dat hij in deze wereld een plek heeft.

Een plek waar hij niet langer een nummer is, maar een individu.

Een plek waar liefde, geduld en veiligheid de toon zetten.

Een plek waar hij niet alleen **leeft**, maar **mag leven**.

Hoofdstuk 4 - Vertrouwen en training

Vertrouwen is de basis van elke relatie tussen mens en hond. Maar voor een lab-beagle is vertrouwen niet vanzelfsprekend: het moet opgebouwd worden, geduldig, stap voor stap. Training gaat bij hen niet om commando's of perfect gedrag, maar om **verbinding**. Het is een proces waarin jij en de hond elkaar leren begrijpen, elkaars signalen leren lezen en samen nieuwe ervaringen opdoen.

Waar een huishond vaak al bekend is met aanraking, variatie en menselijke communicatie, moet een lab-beagle dit allemaal nog leren. En het mooie is: zodra de eerste deur naar vertrouwen openstaat, ontstaat er een samenwerking die dieper en betekenisvoller is dan woorden kunnen beschrijven.

De basis van vertrouwen: veiligheid, voorspelbaarheid en rust

Voordat er aan training gedacht kan worden, moet de hond zich veilig voelen.

Veiligheid betekent voor een lab-beagle:

- weten dat aanraking niet schaadt,
- begrijpen dat mensenhanden vriendelijk zijn,
- ervaren dat hij zelf keuzes mag maken,
- een rustige omgeving waarin geen overweldigende prikkels zijn.

Voorspelbaarheid helpt hierbij enorm. Denk aan:

- vaste routines,
- vaste plaatsen voor eten, water en rust,
- dezelfde wandelingstijden,
- een herkenbaar ritme in de dag.

Rust is een sleutelwoord.

Waar veel honden energie kwijt moeten, moeten lab-beagles vaak eerst leren **ontspannen**. Hun lichaam en geest hebben tijd nodig om stress los te laten. Pas wanneer die basis gelegd is, kan echte training beginnen.

Training als communicatie, niet als controle

Bij lab-beagles draait training niet om het afdwingen van gedrag, maar om het **begrijpen van gedrag**.

Het gaat niet om het commando "zit", maar om:

- duidelijkheid,
- positieve ervaringen,
- vertrouwen in jouw nabijheid,
- het leren van nieuwe contexten.

Positieve bekrachtiging als fundament

Lab-beagles reageren het beste op:

- zachte stemmen,
- geduld,
- beloningen zoals voer,
- spel,
- en vooral: succesmomenten.

Ze hebben geen harde correcties nodig — sterker nog, die kunnen hen juist terugzetten in angst. Wat ze wél nodig hebben is bevestiging:

- *“Goed zo!”*
- *“Knap gedaan!”*
- *“Je bent veilig, dit is oké.”*

In dat proces ontstaat een vanzelfsprekende samenwerking.

De hond gaat niet werken uit angst of verplichting, maar omdat hij begrijpt dat samenwerken mooi en veilig is.

Van angst naar durven

Bij veel lab-beagles zie je aanvankelijk gedrag dat voortkomt uit onzekerheid:

- wegstaren wanneer je ze benadert,
- verstijven bij aanraking,
- schrikken van geluiden,
- niet durven eten in een nieuwe omgeving,
- alles op afstand houden.

Deze tekenen zijn geen koppigheid, maar communicatie:
“Ik weet niet of dit veilig is.”

De juiste aanpak begint bij erkennen.

Door hun signalen te zien en te respecteren ontstaat vertrouwen.

Stap voor stap: de kracht van kleine vooruitgangen

Elke kleine stap is een overwinning:

- voor het eerst uit zichzelf naar je toe komen,
- een tikje met de neus,
- een eerste likje aan je hand,
- een eerste ontspannen houding tijdens het naast je liggen,
- de eerste keer dat ze hun staart helemaal durven bewegen.

Als begeleider moet je deze momenten zien en vieren.

Ze zijn de bouwstenen van de relatie.

Mijn ervaringen in de training met lab-beagles

In mijn eigen werk merkte ik al snel dat training met lab-beagles meer leek op een zachte dialoog dan op “lesgeven”.

Neem bijvoorbeeld **Jippie**.

Zij leerde snel dat oogcontact beloond werd. Het was ontroerend om te zien hoe ze telkens weer die kleine dappere blik naar me wierp, alsof ze wilde zeggen:

“Ik probeer het... durf ik dit?”

Elke keer dat ze keek, kreeg ze een beloning — niet omdat ze moest, maar omdat ze durfde.

Dat maakte het verschil.

Ze leerde niet alleen het gedrag, maar ze leerde dat **haar keuzes ertoe deden**.

Bij andere beagles zag ik vergelijkbare patronen:

- honden die verstijfden bij aanraking, maar na weken zachtjes tegen je hand aan leunden,
- honden die in het begin niet durfden te eten wanneer iemand keek, maar later kwispelend naar hun bak liepen,
- honden die bang waren voor deuren, maar uiteindelijk vrolijk door elke deuropening renden alsof ze nieuw leven binnenstapten.

Deze kleine successen zijn geen toeval.

Ze zijn het resultaat van vertrouwen — en van het feit dat de hond eindelijk mag leren wie hij écht is.

Belangrijkste principes voor succesvolle training

1. Dwing niets af

Laat de hond kiezen.

Als hij niet wil komen, forceer het niet.

Een vrije keuze bouwt vertrouwen op, gedwongen gedrag breekt het af.

2. Beloon alles wat op verbinding lijkt

Kijkt hij even naar je?

Een klein knikje, een zachte stem: *“Goed zo.”*

3. Maak sessies kort en positief

Teveel prikkels putten uit. Korte sessies laten ruimte voor succes.

4. Let op lichaamstaal

Beagles praten met heel hun lijf:

oren, staart, blik, ademhaling.

Hun signalen vertellen wat ze nodig hebben.

5. Wees consequent, maar zacht

Herhaling schept duidelijkheid.

Duidelijkheid scheidt rust.
Rust scheidt vertrouwen.

De magie van het omslagpunt

Er komt altijd een bijzonder moment tijdens de training van een lab-beagle: het omslagpunt waarop de hond begrijpt:

“Dit is mijn mens. Dit is veilig. Ik wil met je samenwerken.”

Het moment waarop:

- de blik zachter wordt,
- de lichaamshouding opent,
- de staart hoger durft te komen,
- en de hond voor het eerst een keuze maakt die volledig uit vertrouwen komt.

Dat moment is onbeschrijfelijk.

Het is het bewijs dat liefde, geduld en zachte training hun werk doen.

Vanaf daar begint de echte groei.

De beagle leert niet alleen wat jij vraagt, maar leert ook zichzelf kennen: zijn kracht, zijn nieuwsgierigheid, zijn speelsheid, zijn plek in het nieuwe leven.

Van training naar echte verbinding

Training is uiteindelijk slechts een hulpmiddel.

Het doel is niet een perfect luisterende hond, maar een hond die durft te **zijn**.

Een hond die begrijpt dat mensenhanden vriendelijk zijn.

Dat hij mag spelen, eten, rennen, leren, groeien.

In die relatie ontstaat een diepe, wederzijdse band:

- jij leert geduld en zachtheid,
- de hond leert vertrouwen en vrijheid,
- samen bouwen jullie aan een leven dat eerder onmogelijk leek.

Hoofdstuk 5 - De kracht van liefde

Er is één kracht die sterker is dan angst, trauma of onzekerheid: **liefde**.

Niet de liefde die je uitsprekt in woorden, maar de liefde die de hond voelt in daden, in rust, in geduld, in aanwezigheid. Voor lab-beagles — honden die nooit eerder een eigen mens, een zachte aanraking of een veilige thuisbasis hebben gekend — is liefde een onbekend concept. Maar juist daarom is het zo'n bepalende kracht.

Liefde is het medicijn dat geen verleden kan wissen, maar wel een toekomst kan openen.

Liefde begint bij zien: de hond als individu

Elke beagle die uit het lab komt, heeft zijn eigen verhaal, zijn eigen tempo, zijn eigen manier van verwerken.

Liefde betekent dat je dat ziet.

- De ene hond zoekt meteen contact.
- De ander verstopt zich de eerste weken.
- Sommige honden zijn speels, nieuwsgierig, slim.
- Andere zijn voorzichtig, introvert, snel overprikkeld.

Liefde betekent:

“Ik zie jou. Precies zoals je nu bent. En dat is genoeg.”

Het gaat niet om wat ze kunnen, maar om wie ze mogen worden.

Liefde als herstel: de eerste doorbraken

In de eerste weken ontstaat er vaak een magisch moment. Een klein gebaar, een fractie van vertrouwen, waarin de hond laat zien dat de liefde begint te landen.

Het zijn momenten als:

- De beagle die voorzichtig naast je komt liggen.
- De eerste zachte lik over je hand.
- Het moment waarop hij voor het eerst durft te slapen in jouw aanwezigheid.
- Dat kleine kwispeltje nadat hij voorheen alleen zijn staart laag hield.
- Een eerste spelboogje, waarin hij laat zien: *“Ik wil plezier hebben.”*

Deze momenten lijken klein, maar ze zijn enorm.

Dit is geen aangeleerd gedrag — dit is **emotioneel herstel**.

De hond laat zijn hart openen, beetje bij beetje.

Waarom liefde bij lab-beagles anders werkt

Lab-beagles hebben een andere start gehad dan de meeste honden.

Ze moesten leren overleven in een omgeving zonder warmte, zonder keuze, zonder ruimte voor hond-zijn. Hun liefde groeide niet op natuurlijke wijze, maar werd zelfs vaak bewust beperkt.

Daardoor werkt liefde bij hen op een unieke manier:

1. **Het is voorzichtig**
Ze geven het met kleine stapjes, subtiel en breekbaar.
2. **Het is intens**
Als ze eenmaal vertrouwen, doen ze dat volledig.
Een lab-beagle die van je houdt, doet dat met heel zijn ziel.
3. **Het is wederkerig**
Jouw liefde helpt hen groeien.
Hun liefde leert jou geduld, empathie en pure vreugde.

4. **Het is dapper**

Elke vorm van liefde die ze tonen is een overwinning op angst.

De rol van lichamelijke nabijheid

Voor veel lab-beagles is lichaamstaal belangrijker dan woorden.

Ze leren liefde via:

- de zachtheid van een hand,
- de rust in je ademhaling,
- de warmte van je lichaam naast hen,
- je tempo, je energie, je rustige aanwezigheid.

Het zijn geen honden die meteen op schoot springen of spontaan knuffels geven. Maar op het moment dat ze dat wél doen, is het een mijlpaal.

De eerste keer knuffelen

Veel adoptanten beschrijven een bijna ontroerend moment: de eerste keer dat de beagle zichzelf tegen hen aandrukt.

Geen angst, geen twijfel — gewoon vertrouwen.
Het is een moment dat je nooit vergeet.

Liefde door spel: opnieuw leren hond zijn

Spel is een van de zuiverste uitingen van liefde. Maar veel lab-beagles moeten opnieuw leren wat spelen is.

Ze herkennen speeltjes niet.
Ze begrijpen niet dat ze mogen rennen.
Ze weten niet dat een bal iets leuks kan betekenen.

Maar met liefde, geduld en aanmoediging gebeurt er iets moois:

- eerst komt nieuwsgierigheid,
- dan komt proberen,
- dan komt plezier,
- en ineens zie je het kind in de hond naar boven komen.

Een lab-beagle die speelt, laat zijn angst los.
Hij leeft. Hij geniet. Hij kiest.

Spel is geen training — het is vieren van vrijheid.

Liefde als dagelijkse routine

Liefde is niet alleen in de grote momenten.

Het zit in alles wat je dagelijks doet:

- zacht praten in plaats van corrigeren,
- wachten in plaats van trekken,
- begeleiden in plaats van dwingen,
- troosten als iets spannend is,
- ruimte geven als de hond overprikkeld is,
- een veilige slaapplek creëren,
- ritme bieden,
- rust uitstralen.

Liefde zit vaak niet in de dingen die de hond *ziet*,
maar in de dingen die hij *voelt*.

De beagle die jou verandert

Wat veel adoptanten niet verwachten, maar bijna altijd ervaren, is dat de liefde van een lab-beagle wederkerig werkt.

- Ze leren je zachter zijn.
- Geduldiger.
- Aanwezig in het moment.
- Dankbaar voor kleine dingen.
- Bewust van signalen die je vroeger nooit had gezien.
- Trots op vooruitgang die je niet kunt meten maar wel kunt voelen.

Een lab-beagle verandert niet alleen zijn eigen leven;
hij verandert ook dat van jou.

De onbreekbare band

Op een dag komt het moment dat je beseft:

“Hij is thuis.”

Niet omdat hij braaf is, of omdat hij “luistert”, of omdat hij ergens gaat liggen.
Maar omdat hij zich volledig veilig voelt.

Hij zoekt jouw blik.

Hij vertrouwt je handen.

Hij kiest jouw aanwezigheid boven afstand.

Zijn hart is verbonden met het jouwe.

Dit is de kracht van liefde:

een hond die nooit liefde heeft gekend, leert het — en geeft het terug.

Die band is uniek, puur en onvervangbaar.

Hoofdstuk 6 - De eerste maanden thuis

De eerste maanden met een lab-beagle vormen een unieke en vaak ontroerende periode. Het is een tijd van ontdekken, leren, wennen en groeien — voor de hond én voor de adoptant.

Waar andere honden misschien snel hun draai vinden, beginnen lab-beagles aan een reis die soms aarzelend start, maar uiteindelijk uitmondt in iets moois: veiligheid, vertrouwen en een nieuw leven.

Dit hoofdstuk beschrijft wat je kunt verwachten, welke uitdagingen zich kunnen aandienen en hoe je de transitie voor de beagle zo zacht mogelijk kunt maken.

---

1. De eerste dag: een wereld vol nieuwe indrukken

Voor een lab-beagle is de overgang van laboratorium naar een huis **gigantisch**. Alles is nieuw:

- nieuwe geuren
- nieuwe geluiden
- nieuwe mensen
- nieuwe ruimtes
- nieuwe vormen van vrijheid

De eerste dag draait niet om training, maar om **aanwezigheid** en **rust**.

Laat de beagle zijn eigen tempo bepalen.

Veel voorkomende gedragingen op dag 1:

- schrikachtig reageren op geluiden
- weigeren om te lopen in de tuin of door de kamer
- verstijven bij aanraking
- alles van een afstand observeren
- zoeken naar een veilige hoek om zich terug te trekken

Dit is normaal. Dit is geen ongehoorzaamheid — dit is overleven.

---

2. De eerste weken: opbouwen van veiligheid

In de weken die volgen staat één ding centraal: **veiligheid creëren**.

Belangrijke elementen van veiligheid:

1. Rust en ritme

Lab-beagles floreren bij voorspelbaarheid.

Vaste momenten voor eten, wandelen, rust en slaap geven duidelijkheid.

2. Een eigen veilige plek

Een mand, bench of rustig hoekje waar de hond altijd naartoe kan.

Niet als strafruimte, maar als toevluchtsoord.

3. Zachte, trage benadering

Nooit onverwacht aanraken, optillen of benaderen.
Laat de hond naar j ou toekomen.

4. Langzame introductie aan nieuwe prikkels

Niet meteen naar drukke parken of bezoek over de vloer.
Eerst de basis: huis → tuin → rustige wandeling.

---

3. Typische uitdagingen in de eerste maanden

Elke lab-beagle is uniek, maar veel adoptanten herkennen dezelfde thema's.
Hieronder de meest voorkomende uitdagingen —  n hoe ermee om te gaan.

---

1. Angst en schrikgedrag

Lab-beagles zijn vaak schrikachtig door:

- onbekende geluiden
- snelle bewegingen
- onverwachte aanraking
- huishoudelijke apparaten
- nieuwe omgevingen

Hoe help je?

- Rustig blijven, niet troosten met drukte maar met aanwezigheid.
  - Kleine beetjes blootstellen aan nieuwe prikkels.
  - Altijd een vluchtmogelijkheid bieden.
  - Niet dwingen of forceren.
-

2. De wereld ontdekken via de neus

Voor sommige beagles is buiten lopen spannend, maar hun neus wint het uiteindelijk.
Het speurinstinct helpt hen angst overwinnen — een voordeel.

Laat hen **snuffelen**, want snuffelen:

- verlaagt stress,
  - geeft zelfvertrouwen,
  - helpt bij verwerken van indrukken,
  - stimuleert het brein.
-

3. Zindelijkheid opnieuw leren

Veel lab-beagles zijn nooit zindelijk gemaakt.

Niet omdat ze het niet kunnen, maar omdat ze nooit de kans kregen.

Hoe aanpakken?

- Buiten belonen, niet binnen straffen.
- Vaste uitlaattijden.
- Veel geduld — geen boosheid.

De meeste beagles leren het verrassend snel.

---

4. Alleen leren zijn

Een lab-beagle heeft nooit een “baasje” gehad, maar wel altijd soortgenoten om zich heen. Daarom kan alleen zijn moeilijk zijn.

Begin met:

- heel korte momenten
- voorspelbare routine
- veilige plek
- geurdoek of knuffel

Bouw dit langzaam op. Dwang werkt averechts.

---

5. Eten en voernijd

Sommige lab-beagles:

- eten gehaast,
- bewaken hun bak,
- schrokken,
- of durven juist niet te eten in aanwezigheid van mensen.

Dit komt door hun verleden.

Oplossingen:

- Voer in rust, zonder publiek.
  - Eventueel in een aparte ruimte.
  - Schrokverkleiner of snuffelmat gebruiken.
  - Nooit eten afpakken — vertrouwen eerst, training later.
-

4. Het mooie proces: kleine stappen, grote winst

Wat deze periode bijzonder maakt, is dat je elke dag progressie ziet. Soms een milimeter, soms een meter.

Voorbeelden van magische mijlpalen:

- De beagle die voor het eerst uit zichzelf naar je toekomt.
- De eerste zachte lik over je hand.
- De eerste keer dat hij buiten durft te snuffelen.
- Een diepe zucht in de mand — het teken van ontspanning.
- Een kwispel bij jouw stem.
- Het moment dat hij zijn staart niet meer laag draagt, maar halfhoog.
- De eerste spelboog: *“Ik durf plezier te hebben.”*

Deze mijlpalen lijken klein, maar zijn gigantisch.

Ze betekenen:

de hond voelt zich veilig bij jou.

---

5. Het begin van de band

De band met een lab-beagle ontstaat niet in één dag.

Maar elke keuze die de hond maakt om naar jou toe te komen, bouwt die band op:

- Elke blik.
- Elke stap in jouw richting.
- Elke aanraking die hij accepteert.
- Elke keer dat hij bij je gaat liggen.

Het vertrouwen komt langzaam, maar als het komt, is het diep en trouw.

Een lab-beagle kiest niet makkelijk — maar als hij kiest, kiest hij voorgoed.

---

6. Wanneer de beagle begint te stralen

Rond maand twee tot vier zie je vaak een duidelijke verandering:

- De hond toont meer lef.
- Er komt een speels karakter naar boven.
- De staart staat vaker omhoog.
- De ogen worden zachter en opener.
- De wandelingen worden interessanter.
- De beagle durft meer initiatief te nemen.
- Nieuwe vaardigheden komen vanzelf.

Dit is de periode waarin de hond echt hond wordt.
En jij mag het van dichtbij meemaken.

---

7. Liefde als leidraad

Er is geen perfecte methode, geen strak schema, geen universele aanpak.
Maar één richtlijn werkt altijd:

Liefde eerst.

Altijd.

Niet pushen.

Niet eisen.

Niet straffen.

Begeleiden.

Begrijpen.

Geduld tonen.

Aanwezig zijn.

Lab-beagles bloeien niet op door druk — ze bloeien op door vertrouwen.

---

8. Wat deze maanden jou brengen

De eerste maanden zijn intens, maar ook uniek.
Je leert niet alleen je hond kennen, maar ook jezelf.

- Je wordt geduldiger.
- Je leert luisteren naar lichaamstaal.
- Je gaat langzamer leven.
- Je waardeert kleine stappen.
- Je leert zachtheid als kracht gebruiken.

Een lab-beagle komt niet alleen naar een huis — hij verandert het huis.
En wie eenmaal door deze honden is geraakt, begrijpt:
dit is geen adoptie, dit is een wedergeboorte voor twee zielen.

Hoofdstuk 7 - Bewustwording en toekomst

De reis van een lab-beagle stopt niet wanneer hij wordt geadopteerd.
Eigenlijk begint daar pas het echte verhaal. Niet alleen voor de hond, maar ook voor de mensen die hem ontmoeten, die hem trainen, die hem liefde geven, die hem zien groeien. De beagle verandert – maar wij veranderen met hem mee.

Dit hoofdstuk gaat over bewustwording:

Wat leren lab-beagles ons?

Wat kunnen we samen veranderen?

En hoe ziet de toekomst eruit voor deze honden die jaren lang onzichtbaar waren?

Het is een hoofdstuk over hoop, verantwoordelijkheid en de kracht van kleine veranderingen die

uiteindelijk grote golven kunnen creëren.

---

1. De bewustwording: zien wat lang onzichtbaar bleef

De meeste mensen staan er niet bij stil dat er in laboratoria honden leven.

En al helemaal niet dat het vaak beagles zijn — vrolijke, lieve, zachtaardige honden die we kennen als familiehond.

Lab-beagles leven jarenlang in stilte.

Geen namen, alleen nummers.

Geen keuzes, alleen routines.

Geen vrijheid, alleen functie.

Wanneer iemand voor het eerst kennismakt met een lab-beagle, verandert er meestal iets vanbinnen:

- Je ziet de angst in hun ogen.
- Je voelt de voorzichtigheid in hun bewegingen.
- Je ervaart de dankbaarheid voor elk klein gebaar.
- Je beseft hoeveel veerkracht een lichaam en geest kunnen bezitten.

Dit inzicht is de kern van bewustwording.

Het maakt je zachter, alerter, aandachtiger.

Het opent je hart voor dierenwelzijn op een dieper niveau.

2. De verantwoordelijkheid: wat kunnen wij doen?

Bewustwording is alleen waardevol wanneer het leidt tot handelen.

Gelukkig hoeft niemand de wereld alleen te veranderen — het begint met kleine keuzes.

1. Kiezen voor adoptie

Door een lab-beagle te adopteren, geef je een hond een tweede leven.

Je redt niet alleen één dier, maar maakt ruimte in het systeem voor verbetering.

2. Steunen van organisaties

Stichtingen zoals bijvoorbeeld Dutch Cell Dogs en andere adoptie-initiatieven vechten elke dag voor de rechten en toekomst van deze honden. Steun kan in vele vormen:

- doneren
- vrijwilligen
- transporten helpen
- delen op sociale media
- deelnemen aan projecten

Elke bijdrage telt.

3. Spreken voor hen die niet kunnen spreken

Lab-beagles leven vaak in de schaduw.

Maar wanneer jij hun verhaal vertelt, krijgen ze een stem.

- Vertel over je adoptiehond.
- Leg uit wat je hebt gezien en wat je hebt geleerd.
- Maak mensen bewust van hun bestaan.
- Zet vooroordelen recht (lab-beagles zijn geen “beschadigde” honden — ze zijn overlevers).

4. Kiezen voor dierenwelzijn in het dagelijks leven

Ook in het klein kun je bijdragen:

- let op diervriendelijke producten
- steun alternatieven voor dierproeven
- kies bewust voor bedrijven met ethische programma's
- stel vragen, blijf kritisch

Veranderen begint bij weten.

---

3. De toekomst voor lab-beagles: een verschuiving in mentaliteit

De wereld om ons heen verandert.

Steeds meer onderzoeken zoeken alternatieven voor dierproeven.

Steeds meer organisaties maken zich hard voor vermindering van dierenleed.

Steeds meer adoptanten openen hun deuren voor honden uit moeilijke omstandigheden.

Dit betekent niet dat alle problemen morgen verdwijnen, maar er is hoop.

Hoop op een toekomst waarin:

- beagles niet meer standaard gekozen worden als “testhonden”,
- laboratoria transparanter werken,
- alternatieven zoals 3D-modellen en computergestuurde simulaties de norm worden,
- adoptieprogramma's groeien,
- en steeds meer landen besluiten om het gebruik van honden in onderzoek te beperken of verbieden.

De beweging is begonnen — en elke adoptant, elke vrijwilliger, elke beagle maakt deel uit van deze stille revolutie.

---

4. De rol van de beagle in die toekomst

Beagles vertellen een verhaal dat verder gaat dan hun eigen leven.

Ze laten ons zien wat veerkracht is.

Een hond die nooit een huis zag, nooit een bos rook, nooit zachte handen voelde — maar tóch leert vertrouwen en liefhebben — is het bewijs dat herstel mogelijk is.

Ze leren ons geduld en empathie.

Hun tempo dwingt ons langzamer te leven, beter te observeren, met mildheid te reageren.

Ze geven betekenis aan adoptie.

Elke lab-beagle die zijn staart weer durft op te tillen, elk spelmoment, elk stukje ontspanning, is een signaal dat liefde werkt.

Ze inspireren verandering.

Geen beleidsstuk, geen campagne is zo krachtig als het zien van een geredde beagle die zijn tweede kans grijpt.

5. Een toekomstbeeld: de wereld zoals het zou moeten zijn

Stel je een wereld voor waarin:

- honden niet langer gezien worden als onderzoeksinstrumenten,
- laboratoria overstappen op moderne, diervrije methoden,
- adoptiecentra niet langer overvol raken,
- elk dier wordt gezien als een individu met gevoel,
- kinderen opgroeien met verhalen over dierenliefde — niet over dierenleed,
- beagles vrij kunnen rennen, spelen, leven, ademen,
- en waarin honden zoals Jippie nooit meer hoeven te “vrijkomen”, omdat ze nooit vastgezet waren.

Een wereld waarin wij leren van hen:
over vertrouwen, eerlijkheid, en de waarde van leven.

---

6. Wat jij meeneemt uit dit alles

Of je nu werkt met deze honden, een beagle adopteert, of simpelweg dit boek leest — je draagt bij aan iets groters.

Je bent deel van een beweging:

- een beweging van bewustwording,
- een beweging van liefde,
- een beweging van verandering.

Lab-beagles laten zien dat het verleden niet alles bepaalt.
Dat liefde sterker is dan angst.

Dat leven opnieuw kan beginnen, ook als het zwaar is geweest.

En dat de toekomst, hoe onzeker soms ook, altijd hoopvol kan zijn wanneer wij ervoor kiezen om beter te kijken, beter te zorgen, beter te handelen.

Hoofdstuk 8 - Een nieuw begin

Elke beagle die het laboratorium verlaat, laat een verleden achter dat we nooit volledig kunnen kennen.

Maar wat we wél zien, is wat er ontstaat wanneer angst langzaam plaatsmaakt voor vertrouwen, en onzekerheid voor liefde.

Dit boek begon met een ontmoeting.

Een eerste kwispel.

Een hond die aarzelend naar voren stapte.

Een verhaal dat verteld móest worden.

Maar dit afsluitende hoofdstuk gaat niet alleen over het einde van een boek — het gaat over het begin van iets dat door blijft gaan in het leven van elke adoptant, elke vrijwilliger, elke hond en elke lezer.

---

1. De reis die we samen hebben afgelegd

We begonnen bij het begin:

Wie is de beagle?

Wat maakt hem zo bijzonder?

Waarom komt dit ras zo vaak terecht in laboratoria?

We zagen de harde realiteit van een leven in stilte en beperking:
de eenzaamheid, het gebrek aan prikkels, het ontbreken van liefde.

We volgden de eerste stappen naar vrijheid:

het moment van vrijkomen,

het eerste contact,

de eerste voorzichtigheid,

de eerste blik van hoop.

We wandelden mee door de transformatie:

angst die draait naar nieuwsgierigheid,

onzekerheid die langzaam verzacht,

en de staart die steeds een beetje hoger durft te zwaaien.

We leerden dat vertrouwen niet dwingend ontstaat, maar groeit.

Dat liefde geen truc is, maar een leefwijze.

En dat elke lab-beagle, hoe getekend hij ook lijkt, een bron van kracht en levenslust kan worden.

---

2. De betekenis van adoptie: twee levens die veranderen

Het is gemakkelijk te denken dat adoptie draait om het redden van één hond.

Maar wie een lab-beagle in huis neemt, ontdekt al snel dat er méér gebeurt.

De hond verandert.

Jij verandert mee.

Je leert anders kijken, zachter reageren, meer luisteren.

Je leert dat kleine stappen de grootste waarde dragen.

Je ontdekt dat liefde niet zit in perfect gedrag, maar in verbinding.

En ergens tussen die eerste voorzichtige weken en de maanden daarna ontstaat iets bijzonders: een band die dieper gaat dan woorden kunnen beschrijven.

Het is een wedergeboren leven — aan beide kanten van de lijn.

---

3. De kracht van kwetsbaarheid en veerkracht

Lab-beagles tonen ons iets wat we in het dagelijks leven vaak vergeten: dat echte groei begint bij kwetsbaarheid.

Een hond die nooit vrijheid kende, maar toch durft los te laten.

Een hond die nooit liefde voelde, maar toch leert liefhebben.

Een hond die nooit een thuis had, maar dat thuis uiteindelijk zelf kiest.

Hun verhaal is geen verhaal van zieligheid, maar van ongelooflijke veerkracht.

Ze zijn:

- zacht, maar dapper,
- voorzichtig, maar nieuwsgierig,
- beschadigd, maar herstellend,
- stil, maar sprekend zonder woorden.

Hun ogen vertellen wat wij soms vergeten: dat hoop altijd een kans verdient.

---

4. Dankbaarheid voor iedereen die meewerkt

Geen enkele lab-beagle komt alleen in een huis terecht.

Het is een keten van mensen, liefde en inzet.

Dit hoofdstuk is ook een dankwoord:

- aan de stichtingen die zich inzetten voor deze honden,
- aan de vrijwilligers die elke dag met passie klaarstaan,
- aan de trainers die werken vanuit zachtheid,
- aan de adoptanten die hun hart openstellen,
- en aan de honden zelf — voor het vertrouwen dat zij geven.

Zonder hen geen verandering.

Zonder hen geen toekomst.

---

5. De toekomst die we samen bouwen

De toekomst ligt niet vast.

Hij wordt gevormd door keuzes — door bewustwording, door liefde, door actie.

Een toekomst waarin:

- alternatieven voor dierproeven verder groeien,
- steeds meer landen wetgeving aanpassen,
- lab-beagles vaker vrijkomen en een tweede kans krijgen,
- en waarin mensen zoals jullie blijven opstaan voor dieren die zelf geen stem hebben.

Door dit boek te schrijven, te lezen en te delen, draag je bij aan die beweging.

Een beweging die zacht maar krachtig is — net zoals de beagle zelf.

---

6. Het echte einde: geen einde, maar een vervolg

Een boek eindigt op papier, maar in het echt gaat het verhaal door.

Elke dag dat een lab-beagle een stap zet in vertrouwen,
elke wandeling waarin hij iets nieuws durft,
elke nacht waarin hij rustig slaapt,
elke kwispel die weer terugkomt,
is een nieuw hoofdstuk.

Niet geschreven door woorden,
maar door liefde.

En misschien is dat wel de mooiste conclusie:

dat liefde, rust, begrip en geduld een leven kunnen veranderen.

Dat elk mens in staat is verschil te maken.

En dat elke beagle — hoe zijn verleden ook was — een toekomst verdient die gevuld is met
vrijheid, warmte en vreugde.

Dit is geen afsluiting.

Dit is een uitnodiging.

Om te blijven kijken, blijven voelen, blijven zorgen, blijven delen.

Voor alle Jippies.

Voor alle beagles.

Voor alle dieren die wachten op hun tweede kans.